

COMPLEXE STADSPROJECTEN

draaiboek

Naam website KCVS

RAPPORT ECOLOGISCHE CORRIDORS

Oorspronkelijke naam document

Masterplan W2020, Rapport ecologische corridors

Project

Lo2020 Genk

MASTERPLAN LO 2020

RAPPORT ECOLOGISCHE CORRIDORS

RAPPORT ECOLOGISCHE CORRIDORS MASTERPLAN LO 2020

DATUM: 22-03-2011

DOSSIER VOOR DE ONDERSTEUNING VAN STADSVERNIEUWINGSPROJECTEN /
OPROEP 5

1	INLEIDING	6
2	BIOTOPEN EN HUN POPULATIES	8
2.1	BOVENLOKALE BOSCORRIDOR TUSSEN HASPENGOUW EN DE HOGE KEMPEN	8
2.2	HEI- EN MEIBOS	8
2.3	OPEN HEIDE- EN GRASLANDEN	8
3	MAATREGELEN BINNEN HET MASTERPLAN	10
4	UITWERKING VAN DE MAATREGELEN	12
4.1	BOVENLOKALE CORRIDOR	12
4.2	HEI- EN MEIBOS	16
4.2.1	HERSTEL OORPRONKELIJK LANDSCHAP	
4.2.2	EEN COHERENTE BIOTOOP	
4.2.3	PROFIELEN VAN DE WEGENIS	
4.3	OPEN GRASLANDEN EN HEIDE- GRONDEN	30

1 INLEIDING

Het masterplan Lo2020 streeft naar een integrale benadering: de ruimtelijke ontwikkelingen die voorzien worden, zijn onlosmakelijk verbonden met talrijke economische en maatschappelijke aspecten. Er werden echter enkele controversiële keuzes gemaakt, zoals het inplanten van de nieuwe woonwijken in het Hei- en Meibos, die hun verantwoording vinden op ruimtelijk, sociaal en economisch vlak. Niettegenstaande deze onderbouwing werden er (terecht) enkele kritische vraagtekens geplaatst bij de ecologische aspecten binnen het masterplan.

Deze studie 'ecologische corridors' vult het masterplan Lo2020 verder aan en doet onderzoek naar de werking van het Hei- en Meibos, de Caetsbeekvallei en de ruigten op verschillende schaalniveaus. Het koppelt hieraan enkele ingrepen die het masterplan dient te ondergaan opdat de ecosystemen binnen Groot-Sledderloo optimaal zouden kunnen blijven functioneren. Deze ingrepen worden verder gedetailleerd, zodat de ecologische corridors en hun onderlinge relaties binnen het masterplan eveneens een concrete uitwerking krijgen.

2 BIOTOPEN EN HUN POPULATIES

Het Hei- en Meibos in haar huidige verschijningsvorm, is het resultaat van de grootschalige bebossingscampagne uit de mijnperiode in de regio Genk. Het bos bestaat uit een monocultuur van Corsicaanse en grove dennen die op een korte afstand van elkaar werden aangeplant zodat een maximale economische winst bekomen kon worden.

Ten zuidoosten van het Hei- en Meibos is de Caetsbeekvallei gelegen. Deze is duidelijk herkenbaar in het landschap door de valleistructuur in de vorm van de steilrand en door aanwezigheid van de natte zandgronden. De Caetsbeek en de natte valleigronden verdwenen echter in het noorden van het projectgebied uit het beeld, aangezien de grindwinning op het grondgebied van Zutendaal een wijziging van de grondwatertafel met zich meebracht. Op deze plek kwamen schrale graslanden en heide in de plaats.

Beide systemen worden doorsneden door een noordzuidgerichte hoogspanningsleiding, waaronder het maaiveldniveau boomvrij gehouden dienen te worden.

Niettegenstaande het oorspronkelijk natuurlijk systeem gedurende de afgelopen 50 jaar sterk ontwricht werd, bevinden er zich in het gebied 3 sterke en diverse biotopen, die de habitat vormen voor uiteenlopende dierenpopulaties.

2.1 BOVENLOKALE BOSCORRIDOR TUSSEN HASPENGOUW EN DE HOGE KEMPEN

Het Hei- en Meibos vormt een integraal onderdeel van de boscorridor, die op het niveau van de provincie Limburg Haspengouw verbindt met de Hoge Kempen. Binnen deze corridor zijn op dit ogenblik reeds reeën en vossen aanwezig. De dassenpopulatie in Haspengouw kan via deze corridor langzaam van zuid naar noord opnieuw de Kempen bevolken.

2.2 HEI- EN MEIBOS

Het Hei- en Meibos is een belangrijk bosgebied op niveau van de stad Genk. Het vormt de habitat voor kleine knaagdieren en insecten, die op lokaal niveau migreren. De voornaamste populaties binnen dit bos zijn egels, bosmuizen, spitsmuizen, eekhoorns, vlinders, ...

2.3 OPEN HEIDE- EN GRASLANDEN

In de natte graslanden van de Caetsbeekvallei, onder de hoogspanningsleiding en rondom de grindputten van de gemeente Zutendaal tekent zich een uniek gebied af. Deze heidegronden, schrale en natte graslanden vormen namelijk de habitat van dierenpopulaties die van oudsher in deze regio aanwezig zijn zoals de Veldparelmoervlinder, de Rugstreeppad, de Sikkelsprinkhaan, de Boskrekkel, Ze zijn echter gevoelig voor veranderingen, waardoor de populaties in de loop der tijd sterk afnamen in aantal. Enkele van deze diersoorten genieten daarom bescherming in het kader van Solabio (biodiversiteitsproject in de grensregio Vlaanderen-Nederland, gefinancierd door het Europees programma INTERREG IVA) en door hun opname op de rode lijsten.

bovenlokale boscorridor

dierenpopulaties bovenlokale boscorridor

Hei- en Meibos

dierenpopulaties Hei- en Meibos

Heide en graslanden

dierenpopulaties heide en graslanden

3 MAAREGELEN BINNEN HET MASTERPLAN

Aangezien het masterplan niet op alle punten voldeed aan de ruimtelijke eisen die de verschillende biotopen en bijhorende dierenpopulaties met zich meebrengen, werd het plan op enkele essentiële punten aangepast. Op deze manier tracht het masterplan het natuurlijk systeem van Groot-Sledderlo te versterken en de optimale werking van de verschillende habitats te stimuleren.

Een kwalitatieve boscorridor waarin reeën, vossen, dassen en andere kunnen migreren vereist een aaneengesloten bosgebied dat nergens smaller is dan 50 à 100m. De bovenlokale corridor wordt daarom ter hoogte van de doortocht langsheen de grindputten verbreed tot hij over een minimale breedte beschikt van 130m, zodat er naast de bestaande graslanden nog steeds voldoende bosbestand aanwezig is, die levensnoodzakelijk is voor de migratie van deze dieren.

Voor het Hei- en Meibos wordt maximaal ingezet op het verbeteren van de biodiversiteit, het herstel van het oorspronkelijk bosbestand en op het versterken van de ecologische verbindingen tussen de wijken, dit zowel doorheen de wijken als over de wegenis zodat het bosbestand kan functioneren als 1 samenhangend geheel.

Tot slot worden de natte en schrale graslanden en de heidegronden maximaal beschermd door ze volledig te vrijwaren van enige ontwikkeling.

bovenlokale boscorridor

Hei- en Meibos

Heide en graslanden

De bovenlokale corridor vereist een voldoende breed bos tussen de nieuwe woonwijken en de grindputten.

Hei- en Meibos dient te functioneren als een coherent geheel

De heide en graslanden worden volledig gevrijwaard van ontwikkelingen

4 UITWERKING VAN DE MAATREGELEN

4.1 BOVENLOKALE CORRIDOR

De nieuwe woonwijken in het oorspronkelijk masterplan werden strikt begrensd door de rand tussen het Kempisch Plateau en de steilrand (vastgelegd binnen de deelstudie 'Caetsbeekvallei' van het masterplan LO2020). Het reliëf bepaalde bijgevolg de vorm van de wijken en de afstand tot de open ruimte rondom de grindputten, die op het smalste punt slechts een 50-tal meter was. Deze afstand is echter onvoldoende voor de migratie van reeën, vossen, dassen ed.

Het plan werd bijgeschaafd in functie van de doortocht van de bovenlokale corridor, zonder hierbij te raken aan de uitgangspunten en hoofdprincipes van het masterplan:

Het tracé van de wijklus werd aangepast. Tussen 2 vaste punten, namelijk het einde van de Wintergroenstraat en de aansluiting met Terboekt, wordt de bocht afgevlakt zodanig dat de wegenis tot 60m naar het westen opgeschoven kan worden.

De woonwijken sluiten aan op de wijklus en schuiven op deze manier mee op naar het westen. Ze worden gehermodelleerd in functie van de bestaande bospaden, de breedte van de corridors tussen de woonwijken, de kritische hoogtelijn die de grens van het Kempisch Plateau markeert en de minimale afstand van 130m ten opzichte van het bestaande fietspad langsheen de grindputten. Het aantal wooneenheden en de opbouw van de woonwijken wijzigt echter niet.

De voorziene afstand van 130m tussen de woonwijken en het fietspad langsheen de grindputten laat toe om, naast de aanwezige heide en graslanden onder de hoogspanningsleiding, nog steeds over voldoende bosbestand te beschikken in functie van de migratie van dieren die de open ruimte onder de hoogspanningsleiding schuwen.

De driedubbele bomenrij die toegevoegd werd langsheen de Caetsbeekvallei draagt eveneens bij aan de werking van de bovenlokale boscorridor. Zij geeft namelijk duidelijk richting aan de bebossing en kan dierenpopulaties begeleiden doorheen dit deel van de corridor.

Niettegenstaande de ingrepen die het masterplan voorziet, ondervindt de ecologische corridor een knelpunt aan Terboekt. De straat is namelijk sterk verlint ter hoogte van doortocht van de corridor, waardoor het moeilijk is om de corridor aan beide zijden met elkaar te verbinden. De stad Genk werkt echter hard aan deze verbinding door gebruik te maken van groene stapstenen, die op termijn met elkaar verbonden kunnen worden¹.

¹ technische dienst stad Genk, 'ecologische verbindingen in Genk', 2011.

aanpassingen van het masterplan ifv de bovenlokale boscorridor met een minimale breedte van 130m

4 UITWERKING VAN DE MAATREGELEN

4.2 HEI- EN MEIBOS

4.2.1 HERSTEL OORSPRONKELIJK LANDSCHAP

Wanneer we de historie van het Hei- en Meibos uitlichten, wordt snel duidelijk dat dit bos, net zoals vele andere bossen in de omgeving van Genk, geen natuurlijke oorsprong kent.

Ten tijde van Vandermaelen (1846) bevinden er zich in de directe omgeving van de kernen Sledderlo en Terboekt talrijke akkertjes, die afgeboord werden door houtwallen. Tussen deze kernen en de Caetsbeekvallei strekte zich een heidelandschap uit.

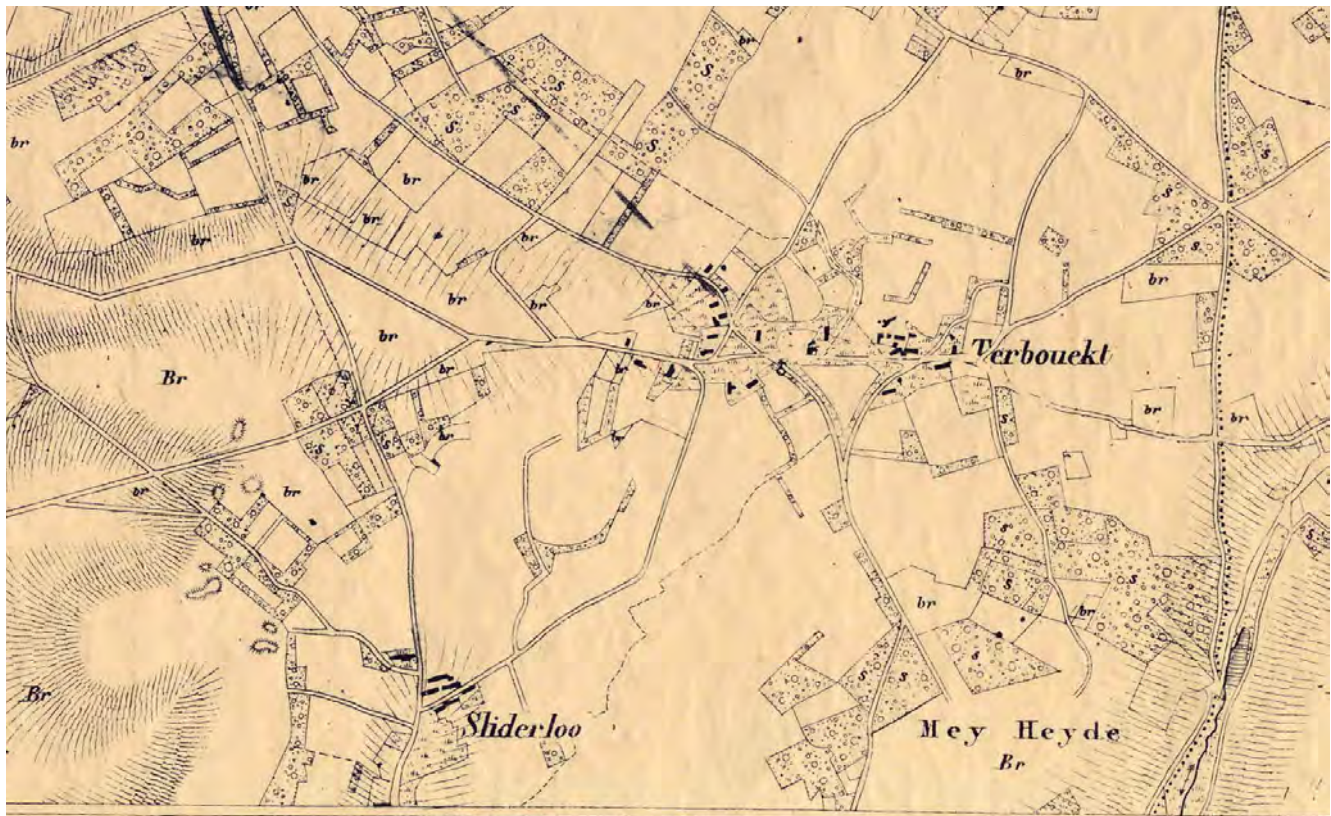
Samen met de opkomst van de koolmijnen startte eveneens de bebossingscampagnes van de heidegebieden. Ook het Hei- en Meibos is een bos dat stamt uit dit tijdperk. Het bos laat zich namelijk voor het eerst opmerken op kaartmateriaal uit het einde van de 19de eeuw - begin 20ste eeuw.

In eerste fase werd voor de aanleg van het bos voornamelijk de *Pinus Sylvestris* gebruikt. Het Hei- en Meibos liet zich in deze tijd opmerken door haar ijle karakter, dit ten gevolge van de roofbouw die op het bomenbestand gepleegd werd. Tussen de beboste delen bevonden zich nog relatief grote open plekken waar heide en meekrap (later verbasterd tot mei) groeiden. Deze combinatie van bebossing en open ruimten, begroeid door heide en meekrap, gaf het bos haar huidige naam.

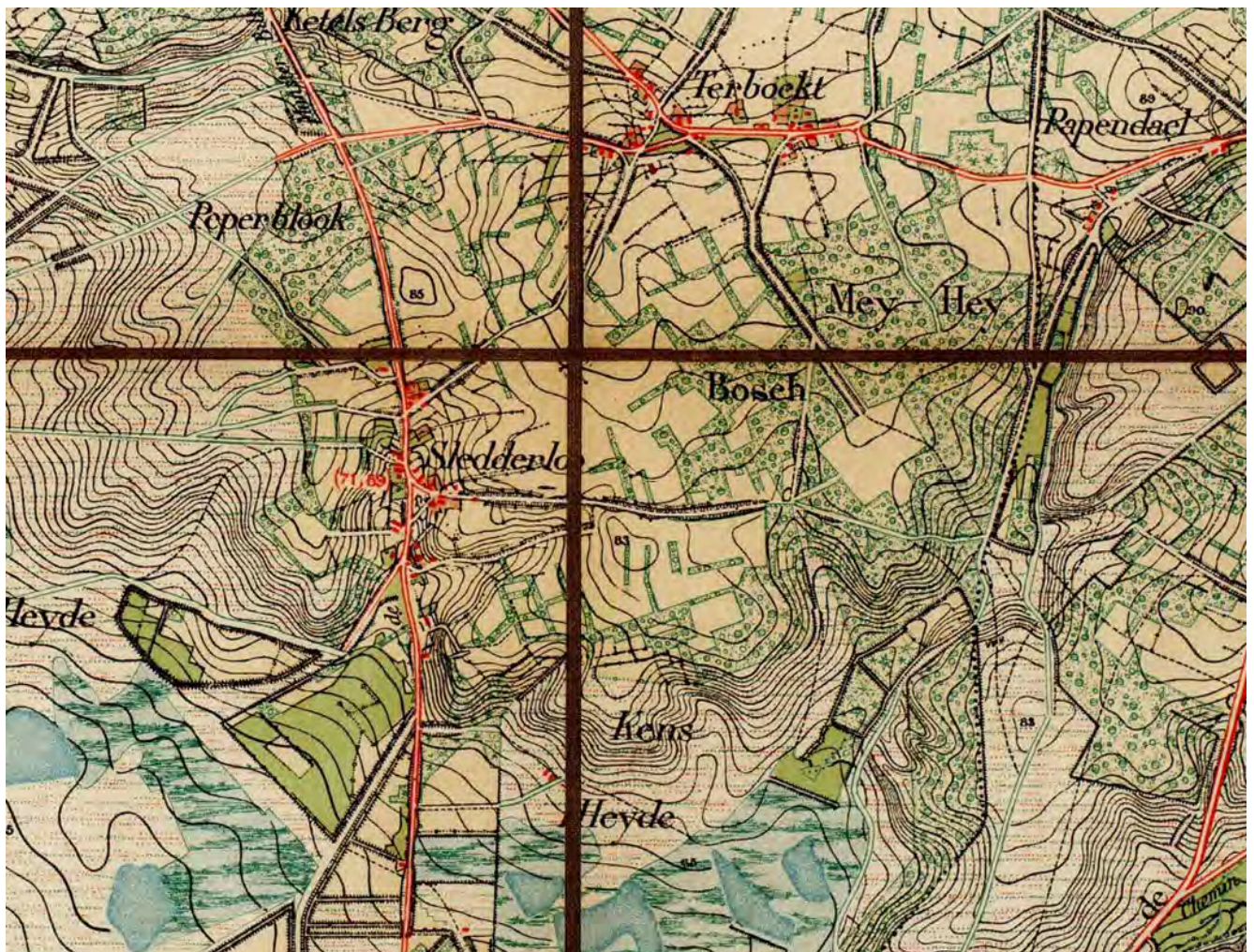
Het bos werd echter in de loop der tijd steeds dichter in functie van een winstmaximalisatie. Aangezien de open ruimten in het bos volledig aangeplant werden, verdwenen eveneens de condities voor de groei van de heide. Ook de roofbouw op het bos werd stilgelegd op het ogenblik dat de mijnen sloten, waardoor het bos op dit ogenblik aan oorspronkelijk karakter volledig verloren is.

Het masterplan zet in op het herstel van dit authentiek karakter van het Hei- en Meibos. Door een selectieve uitdunning van het bestaand bomenbestand kan licht en lucht tot op de bodem van het bos doordringen. Zo ontstaat een meer open bos, waarin zowel grassen als loofbomen de kans krijgen om te groeien. Deze ingreep heeft bijgevolg betrekking op de realisatie van de doelstellingen van het bosbeheersplan (omvorming tot een berken-eikenbos), de verbetering van de biodiversiteit en het herstel van het ijle karakter.

Daarnaast wordt een grotere uitdunning van het bomenbestand voorzien rondom de geselecteerde noord-zuidpaden in het centraal bospark. Binnen deze corridors, die gebaseerd zijn op de bestaande bospaden en op oude verbindingswegen, worden opnieuw condities gecreëerd die de groei van heide mogelijk maken. Het Hei- en Meibos kan bijgevolg op deze manier in de toekomst terug betekenis geven aan haar naam.

Hei- en Meibos omstreeks 1846 (Vandermaelenkaart)

Hei- en Meibos omstreeks 1877

Hei- en Meibos omstreeks 1922

4.2.2 EEN COHERENTE BIOTOOP

Het masterplan voorziet de wijkfusie en de nieuwe woonwijken binnen strikt afgebakende zones in het Heien Meibos, in functie van de sociale en economische kwaliteit van Groot-Sledderlo. Deze inplanting bedreigt echter de samenhang van het bos aan beide zijde van de wijkfusie.

Het is daarom van groot belang om zorgvuldig in te zetten op 3 punten:

De doortocht van de ecologische corridors tussen de woonwijken.

Deze corridors zullen de hoofdverbindingen vormen tussen het centraal bospark en het bosbestand aan de steilrand. Om deze functie volwaardig te kunnen opnemen, beschikken de corridors over een breedte die varieert tussen 60m en 160m. Ze ondergaan daarbij een selectieve uitdunning in functie van de biodiversiteit, zonder het boskarakter te verliezen.

Het wijkgroen van de nieuwe woonwijken als een volwaardige ecologische corridor.

De groene ruimten die binnen de woonwijken voorzien worden, krijgen een dubbel gebruik. Naast hun functie als wijkgroen voor de bewoners, zullen zij eveneens ingericht worden als volwaardige ecologische corridors. Hiervoor worden zij ontworpen als een ononderbroken groene ruimte van bospark tot steilrand met een minimale breedte van 25m.

De oversteekbaarheid van de wegenis

Aangezien de wijkfusie en de randwegen nog steeds een potentiële barrière vormen tussen het centraal bospark en de ecologische corridors, werd bij de uitwerking van de profielen maximaal rekening gehouden met de oversteekbaarheid voor de dierenpopulaties ter hoogte van de doortocht doorheen de corridors. De ecologische corridors tekenen zich op deze manier duidelijk af in te straatbeeld, waardoor ze door de gebruikers van de wijkfusie duidelijk ervaren worden.

4.2.3 PROFIELEN WEGENIS

TOOLS

Voor de oversteekbaarheid van de wegenis ter hoogte van de groencorridors wordt specifiek ingezet op de verschillende wijzen van verplaatsen van de populaties binnen het bos. Dit vereist een oversteekbaarheid van de weg op 3 niveaus:

- onder wegenis door, in functie van dassen, konijnen, muizen, ...
- over het oppervlak van de wegenis in functie van vlinders en andere insecten, ...
- op grotere hoogte via bomen in functie van eekhoorns, vlinders, vogels, ...

OVERSTEEKBAARHEID ONDER DE WEGENIS²

De verbindingen tussen beide zijden van weg onder de wegenis door wordt gerealiseerd door middel van amfibieëntunnels die zich op regelmatige afstand van elkaar bevinden. Deze tunnels zijn bij voorkeur rechthoekig, minstens 75cm hoog en kennen een 'open constructie', waarbij de bovenkant van de tunnel slechts afgesloten wordt door een rooster. Aan beide zijden wordt geleiding naar de tunnelingang voorzien.

OVERSTEEKBAARHEID VAN DE WEGENIS OP NIVEAU VAN HET MAAIVELD

Om de oversteekbaarheid over het oppervlak van de wegenis te stimuleren worden volgende maatregelen getroffen:

- de hoeveelheid verharde oppervlakken wordt tot een minimum herleid;
- de breedte van de weg als geheel wordt beperkt;
- waar mogelijk wordt een kleinschalige verharding voorzien met een maximum aan groene en waterdoorlatende voegen;
- de snelheid van het gemotoriseerd verkeer wordt beperkt tot 50km/u op de wijkfusie en tot 30km/u op de randwegen.

OVERSTEEKBAARHEID VAN DE WEGENIS OP GROTE HOOGTE³

Om de oversteekbaarheid van de wegen op een grote hoogte te voorzien wordt gebruik gemaakt van een zogenaamde hop-overs en boombruggen. Deze verbindingen ontstaan door bomen langs de weg die met hun kruinen in elkaar groeien. Op deze manier is het voor dieren mogelijk om van tak tot tak de weg over te steken.

Wanneer de bomen langs de weg in een eerste fase nog te klein of te jong zijn om met de kruin in elkaar te groeien, kan er tijdelijk een boombrug voorzien worden door middel van een touw of een net, waarlangs dieren tot aan de overkant kunnen klimmen.

² Rijkswaterstaat dienst weg- en waterbouwkunde, 'leidraad faunavoorzieningen bij wegen'; Nederland, mei 2005, pp115-119.

³ Rijkswaterstaat dienst weg- en waterbouwkunde, 'leidraad faunavoorzieningen bij wegen'; Nederland, mei 2005, pp120-127.

referentiebeelden amfibieëntunnels

referentiebeelden kleinschalige wegverhardingen met groene voegen en wegnis met een beperkte verharde oppervlakte

referentiebeelden hop-overs en boombruggen

4 UITWERKING VAN DE MAATREGELEN

INRICHTING VAN WIJKLUS EN RANDWEGEN

Bovengenoemde principes worden samengebracht in de inrichting van de wijklus en de randwegen. Rekening houdend met de verschillende functies van de wegen, krijgen zij elk een specifieke uitwerking.

WIJKLUS

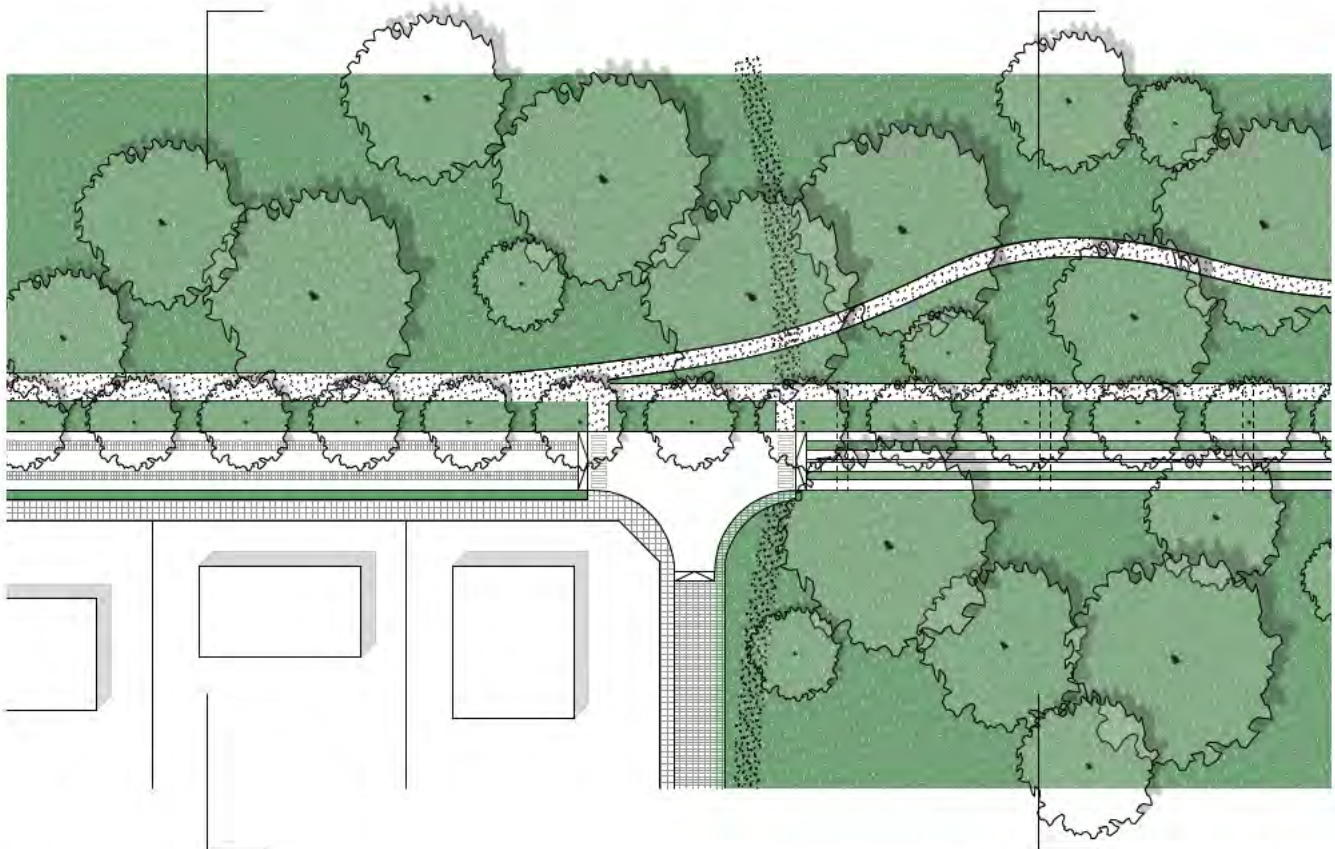
De wijklus zorgt voor de ontsluiting van zowel Nieuw-Sledderlo als de nieuwe woonwijken naar Oud-Sledderlo en Terboekt. Het openbaar vervoer maakt mee gebruik van deze weg en zal een stopplaats krijgen ter hoogte van iedere wijk. Doorgaand bovenlokaal verkeer dient geweerd te worden, dit door een inrichting die het gebruik van de weg als bypass ontmoedigt.

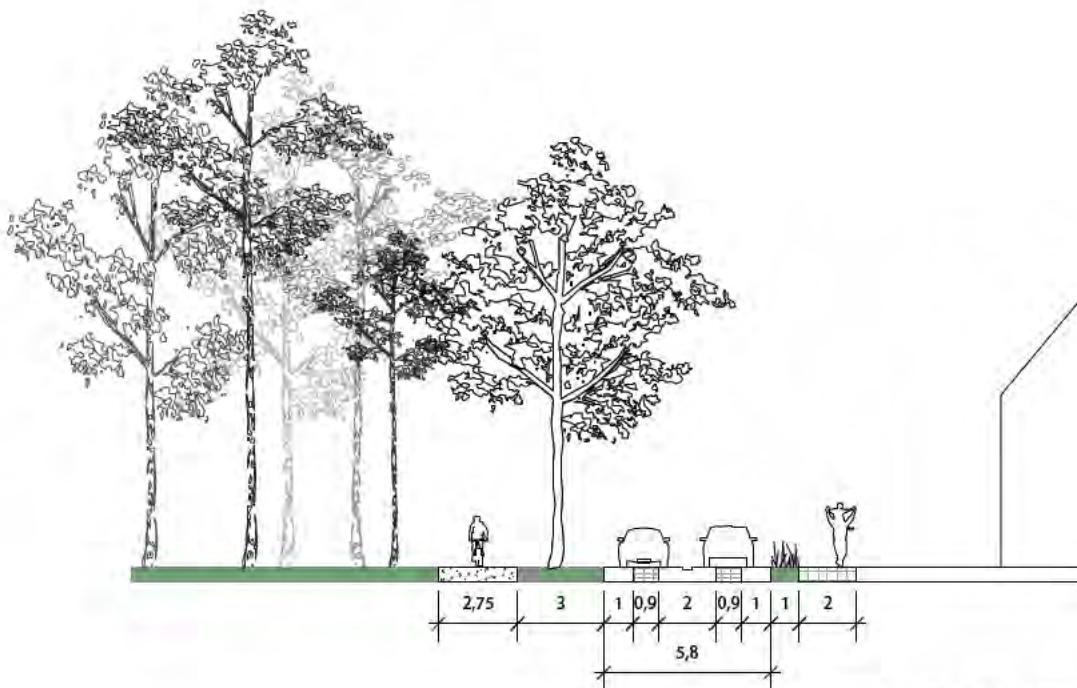
De wijklus wordt voorzien van een verschillende sectie ter hoogte van de doortocht langsheen de woonwijken en deze doorheen de ecologische corridors. Het verschil in sectie laat toe de weg optimaal in te richten naar gebruik toe ter hoogte van de woningen en het meest optimaal profiel te voorzien in functie van de oversteekbaarheid voor dieren ter hoogte van de corridors. De 2 profielen worden hierbij zodanig op elkaar afgestemd dat het straatbeeld als één doorlopend geheel ervaren wordt.

De totale breedte van de wegenis, exclusief fiets- en voetpaden, wordt vastgelegd op 5,8m. Dit profiel faciliteert het gebruik van de wijklus door zowel wagens als vrachtverkeer en bussen aan een snelheid van 50km/u.

Over de volledige lengte van de weg zorgen volgende elementen voor een continuïteit in het straatbeeld:

- een vrijliggend fiets- en voetpad aan de zijde van het centraal bospark, uitgevoerd in een halfverharding;
- een doorlopende bomenrij die het fiets- en voetpad scheidt van de rijweg;
- de inrichting van de weg door middel van een betonnen karrenspoor. Dit karrenspoor kent een middenberm uitgevoerd in waterdoorlatende betonstraatstenen ter hoogte van de woonwijken in functie van het vlot gebruik van opritten van de woningen en kent een groene middenberm ter hoogte van de ecologische verbindingen, zodat de verharde oppervlakte tot een minimum herleid wordt.

opbouw snede thv woonwijk (van links naar rechts)

- centraal bospark
- vrijliggend fiets- en voetpad in halfverharding
- groene strook met doorlopende bomenrij
- wegénis voor gemotoriseerd verkeer, uitgevoerd in een afwisseling van beton (rijstroken) en betonstraatstenen (tussenstroken)
- groene strook
- voetpad, uitgevoerd in betonstraatstenen
- woonwijk

opbouw snede thv ecologische corridor (van links naar rechts)

- centraal bospark
- vrijliggend fiets- en voetpad
- groene strook met doorlopende bomenrij. Deze bomenrij sluit nauw aan bij de bestaande bomen, zodat een bomenbrug gerealiseerd wordt.
- wegénis voor gemotoriseerd verkeer, uitgevoerd in een afwisseling van beton (rijstroken) en onverharde tussenstroken
- groencorridor tussen de wijken
- ondergronds wordt een amfibieëntunnel voorzien met een minimale hoogte van 75cm

4 UITWERKING VAN DE MAATREGELEN

sfeerbeeld wijkus ter hoogte van de
doortocht langs de woonwijken

4 UITWERKING VAN DE MAATREGELEN

sfeerbeeld wijklus ter hoogte van de doortocht doorheen de ecologische corridor

RANDWEGEN

De randwegen verzamelen het bestemmingsverkeer van de woonwijken en leiden het af naar de wijklus. De verkeersintensiteit op deze randwegen is bijgevolg beperkt. Het landschappelijke karakter van de wegen primeert, waardoor de weg als dusdanig kan worden ingericht.

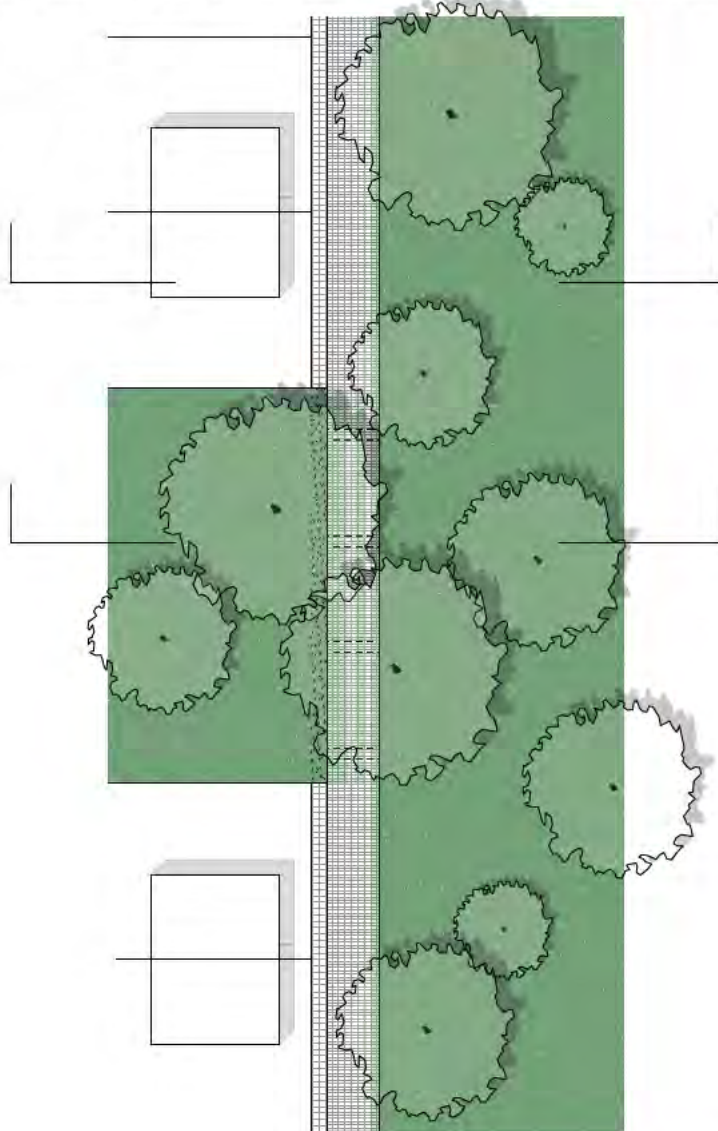
Ook de randwegen rondom de nieuwe woonwijken worden voorzien van een verschillende sectie ter hoogte van de doortocht langsheen de woonwijken en deze langsheen het wijkgroen.

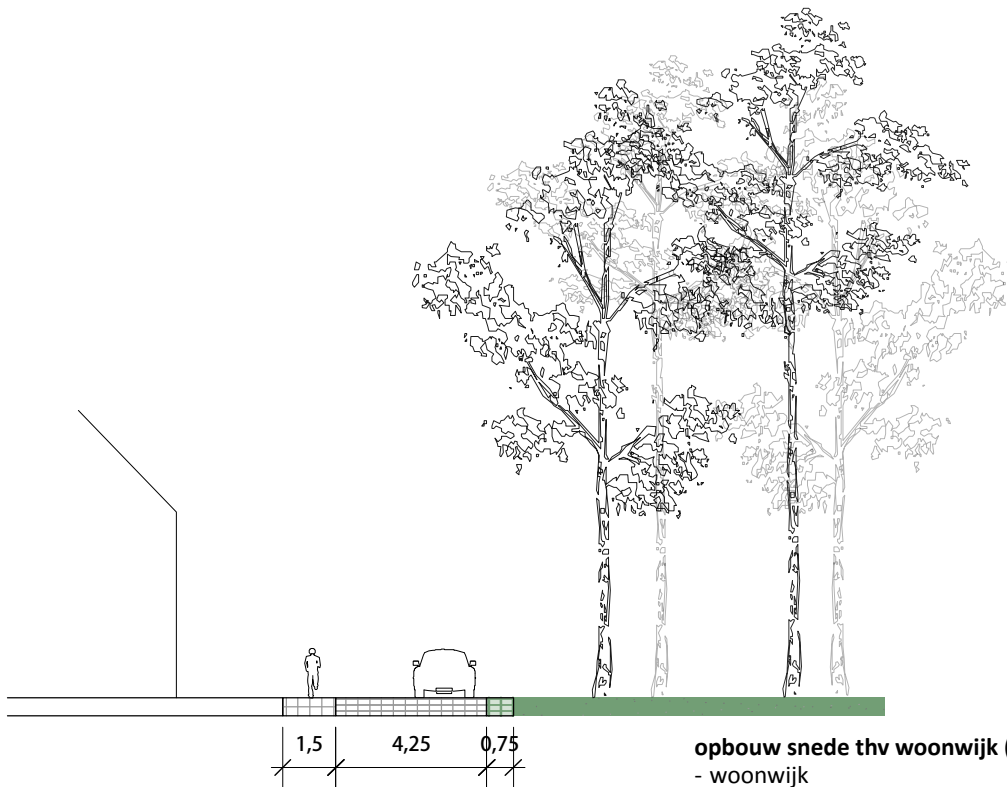
De totale breedte van de wegenis wordt herleid tot een strikt minimum. De rijweg beschikt over een breedte van 4,25m, wat volstaat voor de doortocht van wagens in twee richtingen aan een snelheid van 30km/u. Aangezien de randwegen slechts sporadisch gebruikt zullen worden door vrachtverkeer (oa. voor huisvuilophaling 1x per week) wordt aan de rijweg een uitwijkingsmarge van 0,75m voorzien in een halfverharding, die toelaat dat

vrachtwagens en auto's kunnen kruisen. Deze wordt voorzien aan de zijde van het bos, om zo een geleidelijke overgang te maken tussen de verharde rijweg en het omgevende bos.

De randwegen worden volledig uitgevoerd in waterdoorlatende betonstraatstenen, die op deze manier voor de eenheid in het straatbeeld zorgen. Binnen de uitwijkingsmarge voor vrachtverkeer en ter hoogte van de doortocht van de ecologische corridors worden deze betonstraatstenen echter uitgevoerd met groene voegen.

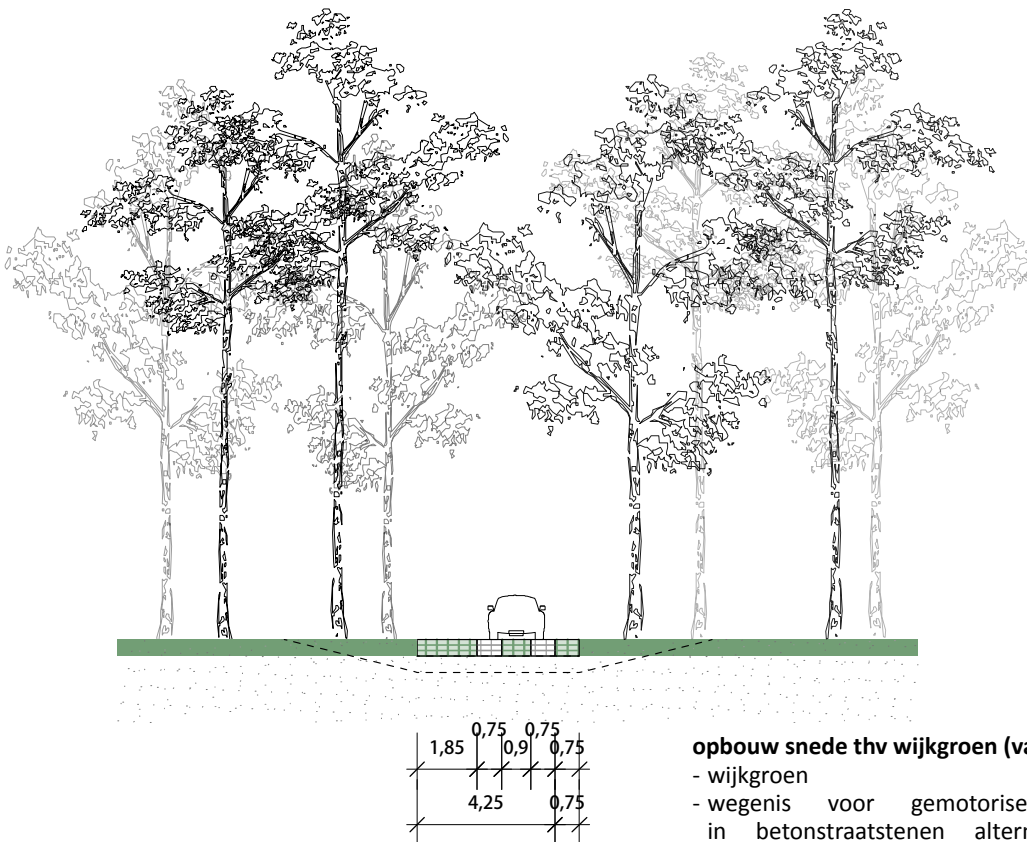
Ter hoogte van de ecologische corridors wordt een enkel karrenspoor uitgewerkt door middel van betonstraatstenen binnen het profiel van 5m. De tussenstroken worden uitgevoerd in waterdoorlatende betonstraatstenen met groene voegen. Zo ontstaat er een grotere oversteekbaarheid op maaiveldniveau. Auto's kunnen elkaar steeds blijven kruisen, door tijdelijk de groene sporen te berijden.

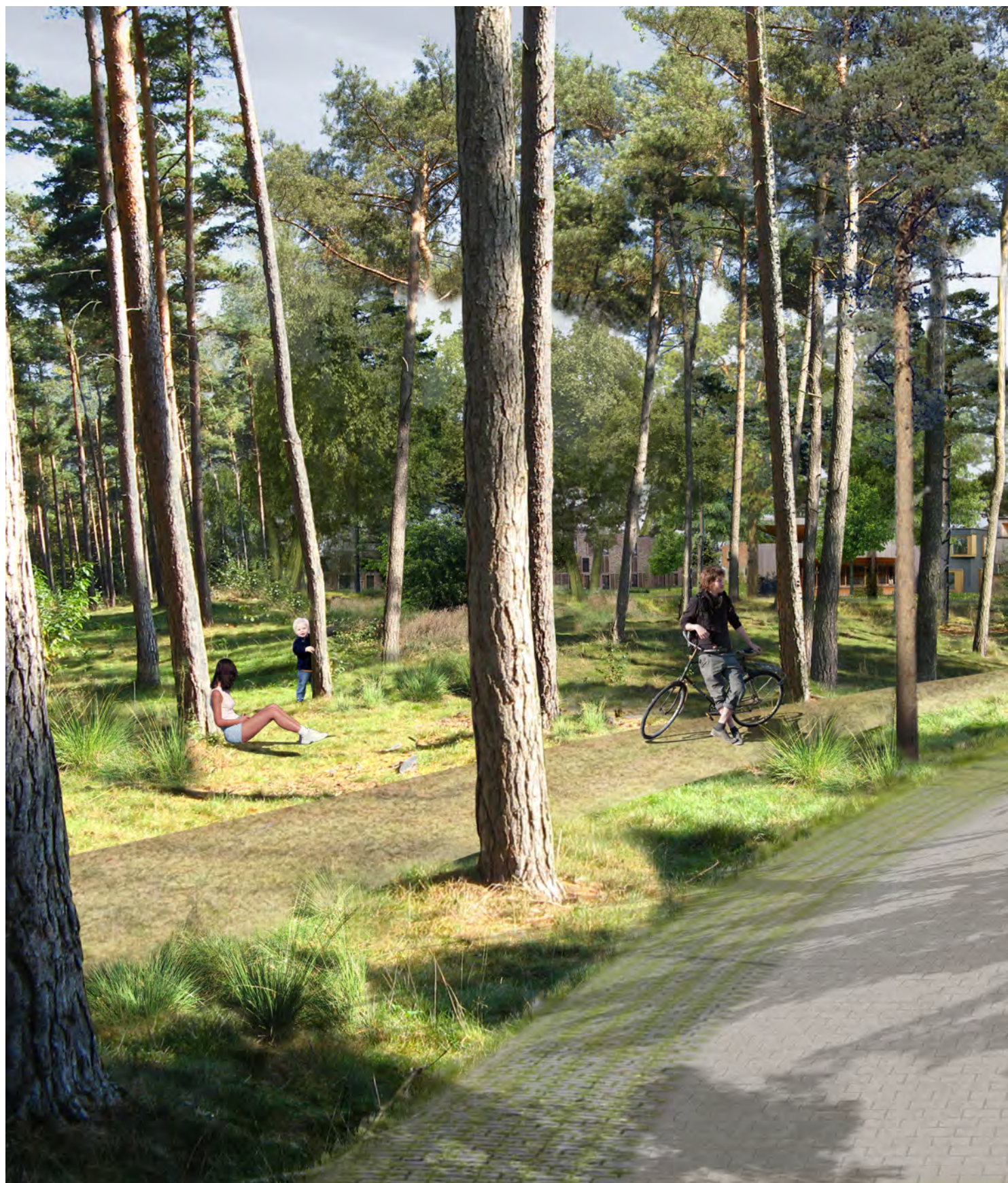
opbouw snede thv woonwijk (van links naar rechts)

- woonwijk
- voetpad, uitgevoerd in betonstraatstenen
- wegenis voor gemotoriseerd verkeer, uitgevoerd in betonstraatstenen
- uitwijkingsmarge voor vrachtverkeer, uitgevoerd in betonstraatstenen met groene en waterdoorlatende voegen
- bos

opbouw snede thv wijkroen (van links naar rechts)

- wijkroen
- wegenis voor gemotoriseerd verkeer, uitgevoerd in betonstraatstenen altemnerend over groene en waterdoorlatende voegen beschikken
- bos
- ondergronds wordt een amfibieëntunnel voorzien met een minimale hoogte van 75cm

sfeerbeeld randweg

4.2.4 OPEN GRASLANDEN EN HEIDEGRONDEN

Binnen het projectgebied van het masterplan Lo2020 bevinden er zich open graslanden en heidelandschappen in de Caetsbeekvallei, onder de hoogspanningsleiding en langsheen de grindwinningsputten en de Sledderzee. Deze ruigte, heide en graslanden maken deel uit van het oorspronkelijke landschap van deze streek. Bijgevolg herbergen ze talrijke authentieke Limburgse diersoorten. Enkele van deze diersoorten werden beschermd door hun opname op de rode lijsten en onder de noemer Solabio-diersoorten, in functie van het GALSproject (Gemeenten Adopteren Limburgse Soorten) dat verder gezet werd binnen het Solabio-project (biodiversiteitproject in de grensregio Vlaanderen-Nederland, gefinancierd door het Europees programma INTERREG IVA). Het gaat hierbij meer specifiek over de rugstreeppad, die bescherming kreeg door Genk en de Veldparelmoervlinder, die geadopteerd werd door Zutendaal.

De fauna en flora binnen de heide en graslanden blijft volledig onaangeroerd binnen het masterplan Lo2020. De Caetsbeekvallei blijft namelijk volledig gevrijwaard van enige ontwikkeling. De fauna en flora onder de hoogspanningsleiding wordt binnen het voorliggende plan eveneens volledig in stand gehouden, vermits deze gelegen is binnen de bovenlokale boscorridor.

Aangezien de open heidegronden en graslanden een barrière vormen voor dieren als reeën en vossen, die van nature open ruimten schuwen, zullen ze in de toekomst worden aangevuld met enkele bossages, bestaande uit struiken, lijsterbes, jeneverbes, spork, Deze ingreep doet geen afbreuk aan het open karakter van deze graslanden en vergroot de oversteekbaarheid voor bospopulaties.

